

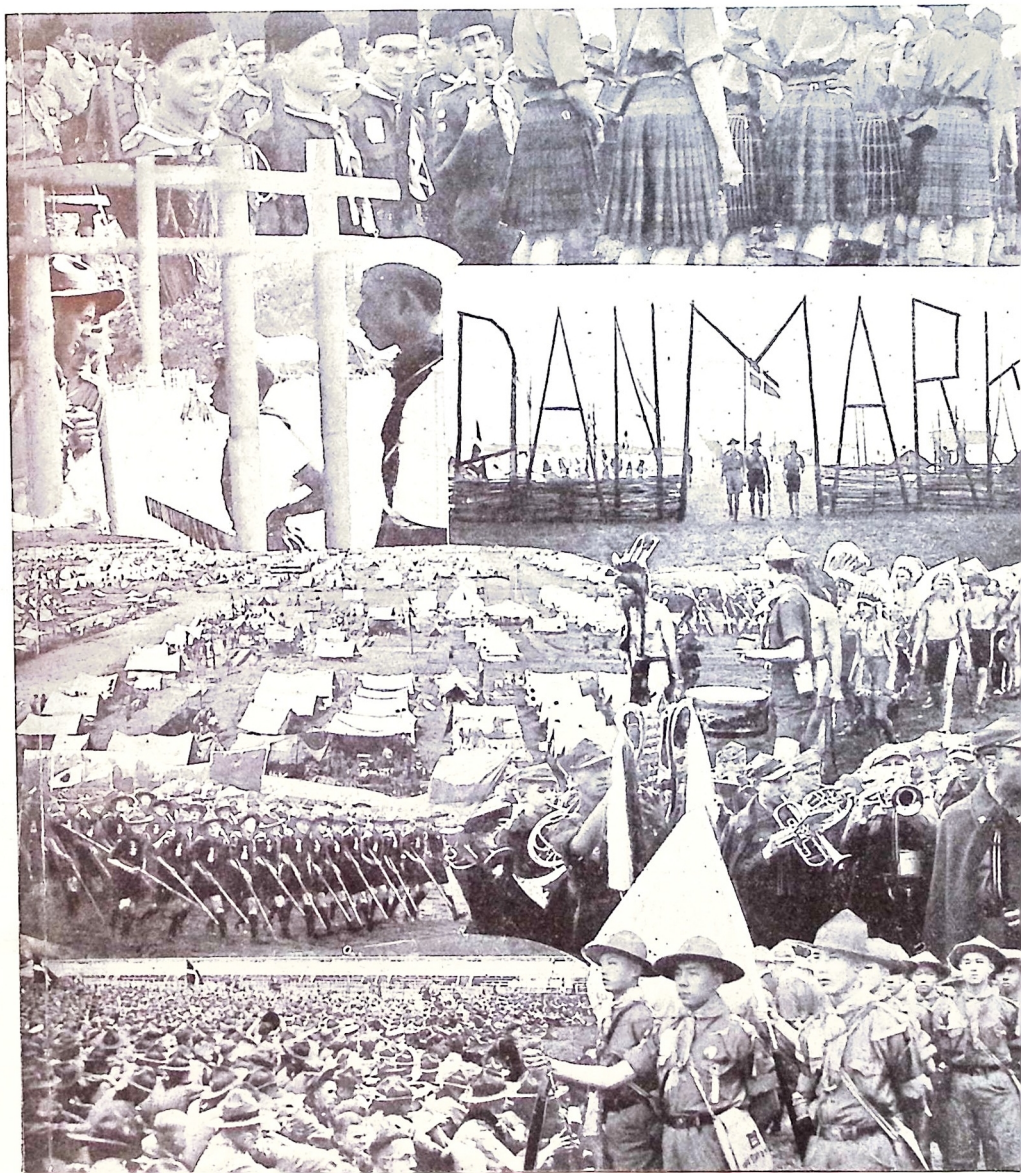
SPEJDERNES MAGASIN

SEPTBR. 1937

NR. 7

21. AARGANG

Der er mindst 5 pCt. godt selv i den værste Slynge!

75 Øre

6 Petit Cat i elegant Mappe 3 Kr.

Spejdernes Magasin

21. Aargang

September 1937 — Nr. 7

LYDIGHED

Den 1. August samledes paa Opvisningspladsen i Vogelenzang mange tusinde Spejdere fra al Verdens Lande til en fælles Gudstjeneste. Professor ved Universitetet i Utrecht, Pastor S. T. J. Berkelbach v. d. Sprenkel prædikede over Ordet fra 1. Mosebog, 12. Kap., 1. Vers. Han sagde blandt andet:

Jøder, Kristne og Muhamedanere kender alle Fader Abraham. Tænk blot, hvilken uhyre Mængde Mennesker det er. Jøderne alene er et stort Antal, og de er dog saa givet den mindste Flok af disse tre.

I Spidsen for disse utalte Skarer, der er draget gennem Tiderne, langt foran, meget langt foran, vandrer Abraham, de Troendes Fader. Jeg prøver i min Fantasi at se ham for mig, som han drager afsted fra det fjerne, ridende paa sin Kamel, forrest, alene. Bag ham nogle faa Ryttere, hans trofaste, saa hele hans Stamme, saa Folkeslag efter Folkeslag, Hebræere og Arabere, voksende Skarer af alle Tungemaal og Racer, utalte Millioner.

Men han alene er Føreren, han, der uden Vej eller Sti drog mod Maalet.

Nu spørger vi os selv, hvad drev Abraham til dette Skridt. Og han svarer os: »Jeg er kaldet.« Det var dette Kald, der drev ham afsted og drev alle de, som fulgte ham. — — —

Abraham tog imod Ordet, Guds Befaling, og han fastholdt det med Troens faste Greb.

Nu drager det Ord, der var givet ham, ham fremad, det er Baandet, der binder ham til den skjulte Gud. Dette Ord er det faste Punkt i hans Liv, »gaa til det Land, som jeg vil vise dig.« Det gælder ikke alene Abraham, men alle de, der følger ham. Ordet vedbliver at tale og at kalde, det vender sig til alle, som er paa March fremad. Atter og atter har en Profet talt til Mennesker, og hver Gang har han paa en ny

Maade sagt, at de skulde gaa til det Land, Gud vilde vise dem.

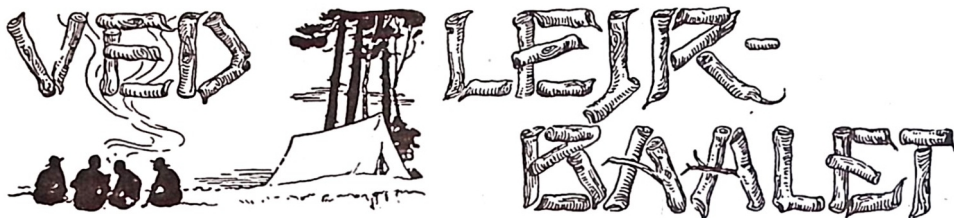
Paa den Maade blev Gud, der kaldte, kendt, fordi hans Ord stadig lever.

Det er paa denne Maade, at han, der kaldte, skønt langt borte, dog kommer os nær gennem sit Ord.

Det er paa denne Maade, at det altid er blevet klart, at vi endnu ikke kender Gud, der kalder, men Han kender os. Vi begynder at kende ham ved at lytte til hans Ord og ved at lyde dem.

Der findes i den Skare, der fulgte Abraham een. — Er han en Profet? Han er mere, han er Guds Ord selv, Jesus Kristus. Her aabnes vore Øjne, og vi ser noget af den Herlighed, som Gud har kaldet os til, i Ham er noget af Guds Kongedomme aabenbaret for de, der følger ham.

Guds kaldende Ord sætter en vældig Bevægelse igang, en Bevægelse, som ogsaa har Bud til os i Dag, fordi ogsaa dit Øre skal høre, hvortil du er blevet kaldet paa din Vandring gennem Livet, og dit Hjerte maa i dit daglige Liv lytte sig frem til i den mindste Ting Skridt for Skridt at gaa med Gud fremad mod Guds Kongedomme. I hele den tapre Fremmarch fra Abraham til jer unge arbejder Guds Ord Dag for Dag paa at kalde Mænd, der vil virke for hans Kongedomme i Verden. — — Der skal Mod til at følge, naar Gud kalder. Der kommer Øjeblikke, hvor Føreren, hvor Abraham føler sig ensom, forførdelig ensom, intet uden den tomme Verden ligger foran ham. Intet, uden Guds Befaling og det usynlige Maal langt i det fjerne. Denne Ensomhed er det kritiske Øjeblik i hans Liv. Men han er ikke forladt; vær vis paa, at vor Fører har en, der kalder paa ham. Kalder, om end fra det fjerne. I dette Øjeblik af Ensomhed har vor Fører lært at svare: »kun paa dine Befalinger tør jeg stole, hjælp mig i min Mangel paa Tro.« Det var hans Bøn, fordi det at bede er vort Svar paa Guds Kald.

SPEJDERNES VERDENS-BRODESKAB

fik alle de 750 danske Spejdere, som deltog i Jamboreen, et levende Indtryk af.

Ved Aabningen af Jamboreen marcherede 25,000 Spejdere forbi Verdensspejderchefen; foran hvert Lands Hold bar to Spejdere en Plade med Landets Navn, og derefter fulgte Landets Fane: Amerika, Belgien, Siam, Japan, Chile, Nederlandene, China for blot at nævne nogle af dem, overalt fra Jordens Kugle var Spejdere rejst til denne store Lejr.

Selvom Spejdere Verden over bærer den samme Uniform, er der dog altid et eller andet, hvorpaa man kender de forskellige Landes Spejdere, og disse smaa Forskelligheder var vel nok noget af det, man først lagde Mærke til, og som gjorde sit til, at alle de mange Spejdere blandede sig mellem hverandre og forsøgte at gøre sig forstaaelig paa tysk og engelsk eller med et Smil og nogle Haandbevægelser. Men det førte til, at vi meget hurtigt følte os som hørende sammen. Enhver Spejder blev af alle de andre betragtet som en Ven, og dette er et Særkende for Spejderne Verden over.

Det er kun rimeligt, at hvert Lands Spejdere søger at vise de andre deres egen Dygtighed, og der er al Grund til for os at være glade ved det danske Jamboreeholds Optræden og Færden. De forskellige Jamboreetroppes Lejre var udmærket indrettede og viste tydeligt, at der var mange dygtige Spejdere med, hvad man ogsaa kunde have sluttet sig til af de mange Væbnersnøre og Riddersnøre, som prydede Uniformerne. Lejrarbejderne var gode, og »Danmarksporten« var kendt som den mest originale Port i hele Jamboreen.

Hvert Land skal under Lejrperioden give en Opvisning paa Arenaen, og da det var det danske Holds Tur, sad jeg ved Siden af Baden Powell, som udtalte sin Glæde over den friske og spejdermæssige Opvisning. Paa »Verdensteatret« gjorde »Glenterne« Skuespil »Kejserens nye Klæder« stor Lykke. Saa alt i alt kan vi sige, at dette Aars Jamboreehold har gjort sit til at hævde vort gode Navn.

Men det vigtigste er dog at gøre saa mange Bekendtskaber som muligt med andre Landes

Spejdere, og derfor havde hver Trop en Aften inviteret fyrrer udenlandske Spejdere til deres Troplejrbaal, og de er sikkert kommet mange af dem paa nærmere Hold.

Vel nok den største Oplevelse for os alle var Baden-Powells Afskedstale ved Slutningsparaden. Alle marcherede forbi, først med deres Fane for at vise, fra hvor mange Lande vi var mødt; men senere blev Fanerne stillet i Baggrunden og alle satte sig i Kreds om en Raadsklippe midt paa Pladsen. I det Øjeblik var der ikke til at se Forskel paa os; vi var blot 25000 unge, der følte os som eet. Midt i Kredsen stod vor gamle Chef, Skaberen af Spejderbevægelsen, og talte til os.

I er blevet kaldt et Ungdommens Korstog, sagde han, og med Rette. I husker alle, at i Mideldalderen drog Tusinder af Mænd til det hellige Land for at befri Jerusalem, men det lykkedes ikke. Saa startede Børn et Korstog for at gennemføre det, der ikke lykkedes for deres Fædre. Toget opløstes hurtigt paa Mangel af Organisation. Men I er organiserede, og ogsaa I søger at løse en Opgave, som jeres Fædre ikke har magtet: nemlig at skabe Fred og Fordragelighed mellem Nationernes Folk. Der er store Vanskeligheder at overvinde, men naar det rette Sind og den rette Aand er til Stede, er der Muligheder for at løse de vanskeligste Opgaver.

Og hvert Korps modtog af Baden-Powells egen Haand en Jakobsstav, Jamboreens Mærke. Et Instrument, som Søfolkene brugte i gamle Dage for at finde Vej over Havene, og han ønskede, at den maatte blive os en Spore til at finde den rette Vej til Fred og Velvilje overfor andre Nationer.

Vi kan hver gøre vort, hver eneste af os. Søger vi at blive sanddru, ridderlige og hjælpsomme, alle vi, der Verden over har Spejderloven som vor Lov, er meget opnaaet.

For i en Verden, hvor sanddru, ridderlige og hjælpsomme Mænd leder og virker, er hele vor Klodes store Haab, Verdensfreden, nærmere end nogensinde.

over Høved

NYBYGGERE *i Tokkekøb Hegn*

1. Charlottenlund Trop har nu indviet deres selvbyggede Week-end-Hytte.

Indvielsen

Søndag den 30. Maj indviede 1ste Charlottenlund Trop af Bernstorff Division deres nye Trops-hus i Tokkekøb Hegn, 6 km Syd for Hillerød ved Dæmpegaard under stor Deltagelse af Forældre, Naboer, Spejderkammerater m. fl.

Kl. 14 stillede Troppen op foran Huset, og Tropsføreren, Adjunkt Galle bød Velkommen og gjorde rede for Bygningens Tilblivelseshistorie, hvorefter han paa Troppens Vegne overgav Huset til Tropsraadsformanden, kgl. Fuldmægtig Wolff, som takkede Adjunkt Galle, fordi han havde stillet Grunden til Raadighed for Troppen. Ligeledes bragte Tropsraadsformanden en Tak til Forældrene, der ved deres Offervillighed og Interesse for Sagen havde sat Troppen i Stand til at opføre Huset, og til Arkitekten, Tropsassistent Holger Næsted, der har tegnet Huset og ledet Opførelsen af det.

Derefter overleveredes den gyldne Nøgle paa en Græstov til Divisionsraadsformanden, Kaptajn Tillisch, der under Hornsignaler foretog den højtidelige Indvielse af Hytten, hvorefter Gæsterne havde Lejlighed til nærmere at gennem-

gaa denne, medens de indtog en lille Forfriskning.

Historie.

Grunden blev første Gang »opdaget« af een af Troppens Patruljer, der laa i Paaskelejr deroppe i 1934. Derefter blev Pladsen beredvilligt udlånt af Ejeren til Week-ends, og vi blev hurtigt klare over, at her var Stedet, hvor vi i Fred og Ro kunde slaa os ned. Vi havde længe været paa Jagt efter en fast Lejrplads, da det blev mere og mere vanskeligt at finde gode Lejrpladser, grundet paa den store Opblomstring af Lejrporten.

Grundens Areal er ca. 1 Td. Land og bevokset paa ca. en Trediedel af Arealet med Bøg, Fyr, Birk, El, Eg o. s. v. Men hvor skulde vi skaffe de 1800 Kr. fra? Det var det store Spørgsmaal, indtil Tropsføreren pludselig sagde: »Jeg køber Elefanten«. Saa var den klar.

Der var nu stærk Brug for et lille Skur til Opbevaring af Redskaber og Værktøj til Træfældningen, og for ca. 300 Kr. byggede vi det saaledes, at det senere kunde tilsluttes Hovedbygningen. Det er nu den paa Tegningen benævnte »Førerstue«.

Saa var det Fremskaffelsen af Penge til Resten af Huset, det gjaldt. Der blev udarbejdet Tegninger, og Projektet blev forelagt paa et Forældremøde i Januar 1935, hvor det straks vandt stor Tilslutning, og der blev tegnet saa mange Bidrag, at Opførelsen var sikret. Foruden gav en Tropsfest os et pænt Overskud, saaledes at vi med god Samvittighed kunde begynde. I Løbet af Sommeren fældede vi ca. 15 store Træer for at -kaffe Plads til Huset.

I Paasken 1936 var Huset saa langt fremme, at vi kunde overnatte paa Loftet, selv om Blæsten susede igennem det ubeklædte Træskelet nedenunder.

Hver Week-end har der været Mandskab derude, og nu har vi altsaa naaet Maalet. Byggearbejdet har strakt sig over en noget længere Tid, end fra først beregnet. For det første fordi der var 25 km fra Arbejdspladsen og for det andet, fordi de bedste Arbejdskræfter samtidig skulde lede Troppen i dens daglige Arbejde, der jo ikke maatte forsømmes.

(Fortsættes i næste Nummer med en teknisk Redegørelse for Husets Opførelse.)

Hvornaar bliver Du Ridderspejder?

For Fremtiden vil der i Spejdernes Magasin findes en Rubrik, der hedder **MAANEDENS RIDDERSPEJDERE**, og i denne Rubrik vil alle de Spejdere, der i Lobet af den sidste Maaned har erhvervet Riddersnoren, blive opført med Navn, Alder, Patrulje og Trop.

faa andre Job for Magasinet, men dette skal ikke omtales her. Foreløbig vil jeg bede

en Mand fra hver Trop Korpset rundt om at sende mig et Par Ord om at han vil overtage Jobbet som Korrespondent. Læs først »Redaktøren siger«.

Hvorfor?

Fordi det er en fornem Sag at blive Ridder-spejder. Det gamle Ord »Arbejde adler« siger klart, at det er ærefuldt at præstere et godt Stykke Arbejde, og for at faa Riddersnoren, for at blive Ridderspejder, skal der præstere et stort Stykke Arbejde. Vi vil nu gerne se, hvilke Folk i Korpset, der gennem sit Spejderarbejde gør sig værdige til at optages i Korpsets Adelstand som Ridderspejdere.

De vil hver Maaned findes opført her i Bladet, saaledes at vi ved, naar vi møder en af dem, at her er en Mand, der er besjælet af den rette Spejderaand, som ikke er bange for et haardt Job, er venlig og hjælpsom mod sine Medmenesker og smiler og fløjter, naar noget gaar ham imod.

Organisation

For at kunne faa alle disse Navne, er det nødvendigt, at Spejdernes Magasin i hver Trop hele Landet over, Færøerne inclusive, har en Tillidsmand, en Korrespondent (se iøvrigt herom under »Redaktøren siger«), hvis Opgave det bl. a. vil blive at holde Magasinet underrettet om Nyudnævnelser af Ridderspejdere. Han vil ogsaa

Tropsfører!!

Vil du være venlig at tage dig af Sagen og sørge for, at kun een og i hvert Fald een fra din Trop melder sig til denne specielle og ikke særlig anstrengende Tjeneste. Læs iøvrigt under »Redaktøren siger«.

Som en Begyndelse

har I her alle de Ridderspejdere, der deltog i Jamboreen, og paa Billedet ses de:

Viggo Fønss, T.F., 1. Faxe.

Freddy Struckmann, P. F., Panterpatr., Kong Eriks Trop.

Jørgen Wøhlk, P.F., Maarene, 1. Ordrup.

Leif Hørne, T.F., 5. Østerbro.

Børge Johansen, T.A., 1. Roskilde.

Knud Eldon, T.A., 1. Ordrup.

Frederik Wilken Jensen, T.F., 2. Hellig Anders.

Vilhelm Andersen, Ravnpatr., 1. Gilwell Trop.

Erik Dahlerup, T.A., 6. Vesterbro.

Svend Johansen, T.A., 6. Østerbro.

Henrik Warming, 6. Aarhus.

Erik Bornø, 6. Aarhus.

Erik Skou, 4. Aarhus.

Thorkild Bruun, 1. Ptr., 4. Hellerup.

Christian Rørdam, Stifinderpatruljen, Poul As-
mussens Trop.

Robert Holmkjær, T.A., 1. Nørrebro.

Poul Bistrup Larsen, P.F., Spætterne, 1. Hellig
Anders.

Oskar Bruhn, T.A., Hans Tavsens Trop.

O. Rasmussen, T.F., 1. Graasten.

Poul Larsen, P.F., Falkepatr., Kong Eriks Trop.

Kjartan Thorkill, T.A., 1. Nørrebro.

Bent S. Paaby, P.F., 1. Ordrup.

Harry Holst, T.F., 1. Vanløse.

Aage Hansen, P.F., Shere-Khan-Patruljen, Glen-
terne.

Finn Elle, D.A., Kongeaadivisionen.

Poul Weigel, T.F., 1. Nyboder.

Sv. Aage Blem, T.A., 1. Nyboder.

Elo Hagemann Petersen, T.F., 1. Esbern Snares
Trop.

Jens Krarup, T.A., 1. Nørrebro.

Godfred Larsen, T.A., 1. Rønne.

Louis Ljungberg, T.A., 1. St. Georg.

Erik Wærum, T.A., Jens Bangs Trop.

Mogens Jensen, P.A., Falkene, 1. Ordrup.

Helge Jakobsen, T.A., 1. Gjentofte.

Jørgen Jensen, Egerne, 1. Ordrup.

Bent Saugman, P.F., Falkene, 1. Ordrup.

Hans Henning Jensen, P.F., Ørnene, 1. Roskilde.

Jens Werner Valeur Jensen, P.F., Hathipatr.,
Glenterne.

E. L. Deuleran, T.F., Svend Estridsens Trop.

Stig Wiene, P.F., Egerne, 1. Ordrup.

Viggo Larsen, T.A., 1. Absalon.

Sigurd Laugesen, T.F., Falkonerspejderne.

Lars Berth, T.F., 3. Vesterbro.

Bruno Funder Nielsen, T.A., 6. Vesterbro.

Harald Cleemann, T.A., 2. Aabenraa.

Poul H. Kirkegaard, T.A., 3. By.

Willy Einecke, T.A., 6. Østerbro.

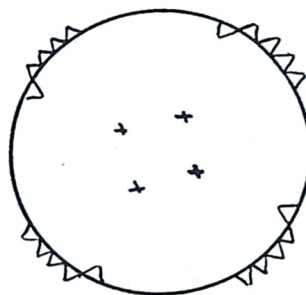
Christian Larsen, T.A., 1. Rønne.

Erik Faber, P.A., Shere-Khan-Ptr., Glenterne.

Harald Boysen, P.F., Hjortene, 1. Tønder.

Prøv

at lege

Ringstafet

Træk en Cirkel med en Diameter paa mindst
10 Skridt. Omkring denne tager Patruljerne Op-
stilling. Den første i hver Patrulje staar med
Ansigtet indad mod Kredsen, de andre med Front
udad. Hver Patrulje har sin Stafet liggende paa
et Mærke, et Kryds i Nærheden af Kredsens Mid-
te.

Legen begynder med, at den første fra hver
Patrulje løber ind efter sin Stafet, vender til-
bage med den, forbi sin egen Plads og løber i
forud angiven Retning uden om hele Kredsen;
saa giver han Stafetten til den næste i sin Pa-
trulje, der fortsætter Løbet, til alle har været
Omgangen rundt.

Den sidste lægger atter Stafetten paa Plads,
og det Parti, der først naar dette, har vundet.

Naar man har fulden sit Løb, stiller man sig
med Ansigtet indad mod Kredsens Midte.

Alex Brinkløv, P.F., Glentepr., 1. Hellig Anders.

Christian Wegge, Glentepr., 7. Odense.

Niels Berth, T.A., 3. Vesterbro.

Hans Jacob Hansen, D.C., Vestsjællands Div.

Bent Wilhelm Jensen, P.F., Falkene, 2. Hellig
Anders.

THEOBALD oplever:

Stor FOTO-Konkurrence

Læs her!

Mange store, flotte Præmier for de **25 bedste Jamboree-Billeder**

Der er blevet brugt flere Kilometer Film i Jamboreen af de danske Spejdere.

En stor Del af Billederne er sikkert saa gode, at de fortjener at blive optaget i »Spejdernes Magasin«. Send derfor jeres Billeder ind til Redaktionen inden d. 10. September.

OBS! Hvis du ønsker dine Billeder tilbage, maa du bag paa hvert enkelt Billede skrive tydelig Alder, Navn og Adresse. Du vil da faa dem retur, saa snart de har været brugt.

Ved gode Billeder forstaas:

Billeder, der giver en morsom Jamboreesituation, teknisk set godt fotograferet og letfattelige.

Bedømmelsen foretages af Redaktionen, og der bliver taget Hensyn til Indsenderens Alder, saaledes, at hvis to Billeder skønnes at være lige gode, bliver det den yngste, der faar Præmien.

Alle de præmierede Billeder offentliggøres i næste Nummer.

1. **PRÆMIE:** 1 Cottonette Telt med Tilbehør. (stærkt Letvægtstelt, Længde 2 m, Højde 1,20 m, Bredde 1,20 m, Vægt 2 kg).

2. **PRÆMIE:** 1 Dunsovepose, 170 cm lang.

3. **PRÆMIE:** 1 ægte Jamboree-Meis. (Det helt rigtige Spejdertornyster).

4. **PRÆMIE:** 1 Focus Lygte .Til Signalering.

5. **PRÆMIE:** 1 Tommy Tvørsæk.

8 Præmier a: 1 Kniv m. Dorn. Til Splejsning.

10 Præmier a: 1 Geodætisk Instituts Kortmaale-re i Læderetui.

Det er jo Præmier, der nok er værd at vinde, og vi glæder os til at se næste Nummer fyldt med gode Jamboreebilleder.

Red.

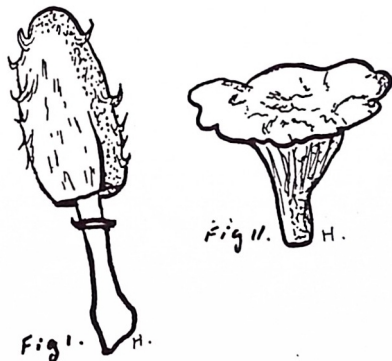
RAADGIVEREN

Spejdersport i Lynglimt

Denne Gang er vi med Rævene paa Svampetur. Det er en af Spejderne, der fortæller. Patruljeføreren hedder Armandus.

Paa Vej til Hareskoven cyklede vi til Søborg Mose og gennemrodede det opfyldte Terræn. I Løbet af faa Minutter havde vi samlet en Kurvfuld Blækhatte — kender I dem? *coprinus comatus* hedder de paa Latin (Fig. 1). De skal være hvide, faste og lukkede, som en nedslaaet Paraply. Stokken er 6—10 cm høj og snehvid. Hatten er beklædt med Skæl, først hvide eller blegbrune Skæl, der sidder ganske tæt, senere udstaaende tilbagekrummende, Hatten er glat i Toppen. Naar den bliver ældre, aabner Hatten sig, og tilsidst flyder den helt ud som vaadet Blæk. Lamellerne er først hvide, senere rosa, purpurfarvede og tilsidst sorte. Naar Hatten løsnes fra Stokken, efterlader den en frynset, hudagtig Ring. — Blækhattene er lette at kende, de kan ikke forveksles med andre Svampe — og de smager vel nok godt.

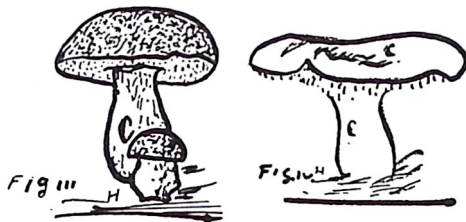
Pludselig begyndte Armandus at kravle paa alle fire rundt om Vejtræerne paa Frederiksborgvej, og ved hver lille Knold eller Revne stak han sin Kniv ned og kom frem med en Champignon (*psalliota hortensis*). Det er smaa hvide Knolde med brune Lameller. Champignons har altid brune Lameller, de unge Svampe ganske lyse,

de gamle mørkebrune. Armandus sagde, at hvis man ikke er Svampeekspert, skal man kun plukke Champignons ved Alletræerne, saa tager man

ikke Fejl, der er nemlig i Skovene giftige Svampe, der ligner dem meget.

Uden flere Oplevelser naaede vi Hareskoven. Paa en Skrænt ved Bagsværd Sø vrimlede det med Kantareller (Fig. 2) (*cantarellus cibarius*). De er heller ikke til at tage Fejl af. De er enten æggegule eller bleggule. Lamellerne er nedlobende (se Tegningen), Stokken er tykket ved Hatten og bliver tyndere nedefter. Kantareller er meget almindelige, fik vi at vide, og det er vel nok en Svamp, der smager!

Saa viste Armandus os en Karl Johan (*boletus edulis*). Det er en Rørhat (Fig. 3), det vil sige, at den i Stedet for Lameller under Hatten har smaa bitte Rør, der sidder ganske tæt. — Hatten kan blive fra 8—20 cm bred. Den er brun — lysere eller mørkere — sjældent graalig eller hvidlig, den er glat og tør, men i fugtigt Vejr lidt klæbrig. — Rørlaget er først hvidligt, senere gulligt og tilsidst smudsig gulgrønt. Rørene er lette at pille fra Hatten. Stokken kan blive 20 cm høj, den er blegbrun eller hvidlig foroven med et tydeligt hvidligt Netværk. Paa de smaa Svampe er Stokken forneden tykkere end Hatten. Kødet er uforanderligt hvidt, naar man skærer i det, og som raa smager det noget i Retning af Nødekerner, mild og behagelig.

Med et vildt Triumfhyll sprang Kalle frem, han havde faaet Øje paa en Mængde Kantareller, men Armandus smilede overbærende og viste os, at det eneste, de to Svampe har fælles, er Farven. Disse Svampe var Pigsvampe (*hydnun repandum*, Fig. 4). Paa Undersiden af Hatten har den Pigge, der er først ganske lysegule, se-

(Forts. Side 24)

Jeg har været til JAMBOREE

Indtryk fra Vogelenzang

Fortalt af Jambo

Endnu smelder Refrainet af Jamboreesangen mig i Ørerne:

Jamboree, Jamboree, J-a-m-b-o-r-e-e.
Jamboree-ree-ree,
Jamboree, Jamboree,
wee are the Scouts of Chief B. P.

Endnu ser jeg for mig de uendelige Rækker af marcherende Spejdere, skraalende, syngende, jublende Spejdere, lykkelige over at være til, lykkelige over at være sammen. Endnu føler jeg den ubeskrivelige Stemning fra Lejrbaalene, hvadenten det var et Tropslejrbaal i den danske Lejr, hvor hver af Danskerne havde taget en udenlandsk Kammerat med, eller det var de kæmpemæssige Lejrbaal ude i Dünerne, hvor 20,000 Spejdere maste og trængtes for ad en ganske smal sandet Vej at naa til Baalet, der, som Belønning for de udstaaede Strabadser paa Vejen, blev til en enestaaende Oplevelse.

Hollændernes Afguder

For Resten inden jeg fortæller om selve Baalet, skal I høre, hvad jeg en Aften oplevede paa Vejen derud. Som sagt var Vejen meget smal og meget sandet, og naar 40,000 Fødder i hurtigt Tempo sparker i saadan en Vej, bliver Luften meget støvet, saa støvet, at hvis man vil undgaa at blive kvalt, maa man trække Vejret gennem sit Tørklæde.

Bedst som vi gik her, (»vi«, det var en hel Masse Hollændere, Skotter, Indere, Amerikane-re, Franskmand og Svenskere, tilfældigt sammenløbet, og saa jeg), bedst som vi altsaa gik her, hører vi pludselig den skarpe Lyd af et Automobilmotor i Baggrunden, hurtigt springer vi til Side ind i Brændnælderne, og to Biler baner sig Vej gennem Mylderet. Vi var nu lige ved det Sted, hvor Klitterne begynder at hæve sig, og Bilerne kørte her fast i Sandet. De bakkede, kørte frem igen, men lige meget hjalp det. Fast sad de. Saa var det aabenbart, at Passagererne foretrak at gaa det sidste Stykke Vej, for Døren gik op, og ud steg — den hollandske Kronprinsesse og hendes Gemal Prins Bernhard.

Straks brød Jubelen løs. De smilede og nikke-

Dronning Vilhelmina og Baden-Powell ved Jamboreens Aabningsparade

HOLLAND

de venligt til alle Sider, og saa begyndte de uden et Øjeblik Tøven at gaa videre gennem Trængslen og Støvet ned mod Baalet. Da vi naaede Baalpladsen, var et stort ungarsk Orkester ved at spille Jamboreesangen, men da »vi« ankom, og det rygtedes, hvem det var, slog de om i den hollandske Nationalsang, og alle rejste sig og sang med. Da den var forbi, brød en øredøvende Jubel frem; den blev særlig kraftig og velment, fordi det hollandske Kronprinsepar gav Afkald paa de Stole, der var stillet frem til dem, og satte sig i Græsset sammen med Spejderne.

De store Baal

Og saa selve Baalet. Mægtigt Højttaleranlæg, Tribune og Projektorer. Ikke meget spejdermæssigt! Nej, men praktisk og nødvendigt for at ca. 20,000 Mennesker kan føle sig i samme Stue. Og hvor det lykkedes. Lejrbaalslederen, en herlig

Gut, der talte lige godt Hollandsk og Engelsk, satte Fart og Knald i hele Forsamlingen, som han beherskede, som om han havde en Snor i Næsen paa hver eneste Dreng. De forskellige Numre gik Slag i Slag. En lille Tyrolerdreng, der jodlede (ham hørte I i Radioen), Indianerne, der dansede Krigsdanse, Franskmand, der opførte en hylende komisk Pantomime, Syrerne dansede arabiske Folkedanse i lange hvide Gevandter. Svenskerne lavede en skæg Gymnastikopvisning, Kineserne dansede deres Dragedans, og Skotterne gav et Nummer med deres Sækkepibeorkester. En mægtig Virkning havde alle Raab og Sange, naar alle 20,000 var med, vidunderlige Indtryk, som man aldrig i sit Liv vil glemme. Der skete faktisk saa meget ved de Baal, at man kunde fylde flere Numre af Magasinet med det. Og det vil jeg ikke.

Lejren

Lejr! siger I. Ja, I kan tro, det var en Lejr. Den eneste Fejl, der var ved den, var, at der manglede nogle Omnibuslinier fra den ene Ende af Lejren til den anden. Tænk, al den Tid, der gik til Spilde, hver Gang vi fra den danske Lejr skulde ned til »Market« for at købe et Postkort og et Stykke Chokolade. En saadan

Australlens pompose Indgang

Ekspedition kunde sagtens tage en 2—3 Timer. Ja, hva', saa møder man en Polak, der absolut vil have, at man skal ind og se deres flotte Turistudstilling, og saa naar man har set lidt paa den og siger, at man har travlt, saa kommer man ud

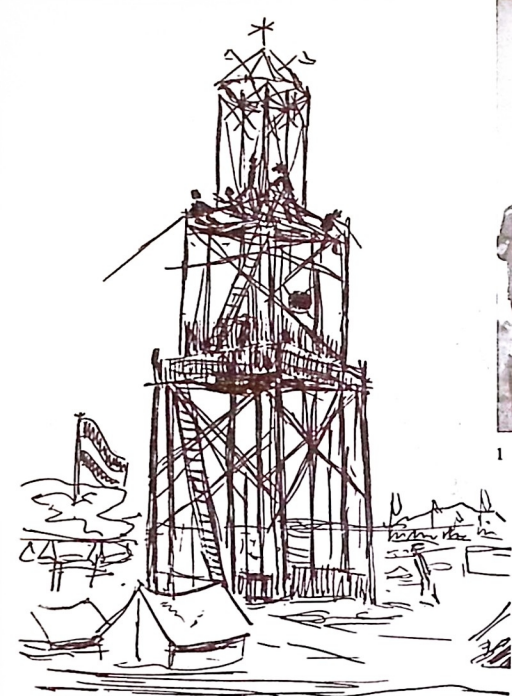
Polakkerne spiller Jamboreesangen

af Lejren paa den gale Side af en Kanal, der skiller, saa man bliver nødt til at lægge sin Vej om ad Holland, Scotland, Australien, Java, Kina, England m. m., og saa kan man jo ikke undgaa at falde ind til Australien, hvor man paa det hjerteligste bliver inviteret til at »tage lunch« med dem. Her dækkes op med Franskbrød og Smør, Gulerødder, grøn Salat, Te, Æblesuppe og Appelsiner. Det var vel nok et Maaltid. Bagefter faar man Lov til at tage et Bad under Australiernes Bruse. Det køler dejligt. Der er nemlig stegende hedt her i Australien, og trods det gik de Indfødte og hundefros.

Naa, vi skal videre. Det var det Postkort, vi kom fra. Lidt nede ad Gaden kommer der et mægtigt Optog. Det skulde have været lydfilmet. Det var Hollændere. Forrest gik en og bar paa en stor Jakobsstav paa en Stok, rigt prydet med Udskeeriger, Fjer og Pynt, saa 8 store Landsknægttrommer, 1 Stortromme og 1 Bækken. Derefter 20 Mand med Klaprepinde, som de slog i Marchtakt, og saa 20 Okkarinoer og 30 Mundharmonikaer. Det lød vel nok godt. Uvilkaarlig stimler man sammen i Trængslen og giver sit Bifald i Form af høje Jubelhyl, frit Løb.

»Change«, en lille Englænder stikker en ganske almindelig engelsk Civillilje frem og peger samtidig paa mit Korpsmærke. »No, no, no, I must not change this. You see, It's our association-badge«. Og saa en lang Forklaring om Korpsmærket. Den lille Englænder ser skuffet ud, og for ikke at bedrove ham alt for meget giver jeg ham et Lejrmærke fra Jubilæumslejren for hans Civilbadge, selv om det er et Mærke i lav Kurs. Det var en daarlig Change.

(Forts. Side 14)

Hollænderne havde bygget dette Taarn af Granstager, surret det sammen og stivet det af med Barduner. Højde ca. 20 Meter. Det kostede 5 cent at komme op i det. Meget smart! Ikke?

1

2

3

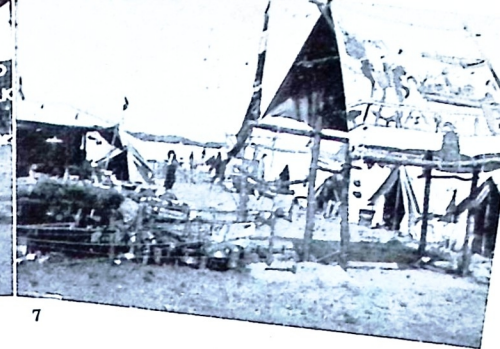
5

komne Ulve, maatte opgive det. Hvor blev det væk i Trængslen. 2. Australieren Cliff ved Opvasken. Læg Mærke til det praktiske Køkkenstativ. 3. Hans kongelige Højhed Maharajahen af Denkanal fotograferet under et Besøg i den danske Lejr. 4. Den kinesiske Dragedans. Tænk jer Dragen i irgrønne, gule, sorte, røde Farver med Guld og Sølv Dingel-Dangel og Kanter af hvide Dun. Musikken bestod af trommer og Gong-gonger. 5. Mange af de Besøgende var klædt i Nationaldragt. 6. Scottlands indgangsportal. 7. Indgangen til en fransk Lejr med morsomme gammeldags Malerier paa Gællærredet. 8. Markedspladsen paa en af de roligste Tider af Dagen inden Publikum fik Adgang til Lejren. 9. En vaskægte New-Yorkerdreng som Indianer. 10. Fra Sandvoort hvor der var indrettet Badested for Spejderne. 11. Udsigt fra Taarnet (Tegningen øverst t. v.) ned over Sub-camp 9.

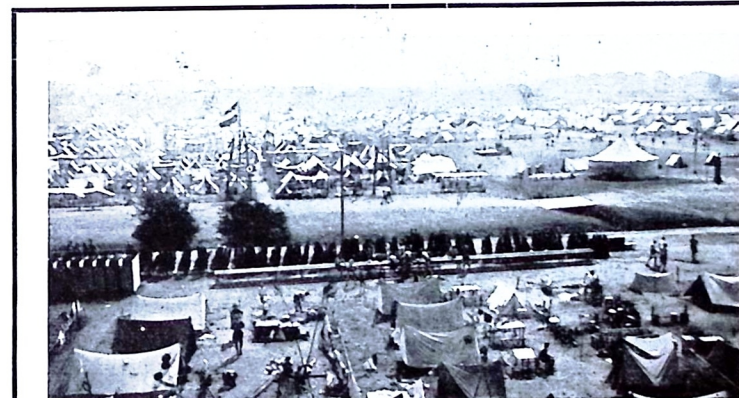

6

7

Jamboree!!

11

8

9

10

Jamboree!!

Jamboree!!

Jamboree!!

Jamboree (Forts. fra Side 11)

Naa, nu skal jeg have Fart paa, jeg kan vist lige smutte igennem den hollandske Lejrplads der, for nu er Klokken blevet mange. Et Stykke inde er der pludselig en Kanal. Saa tilbage igen. Hva' er det. Der sidder jo en Dansker inde i et Telt og synger for et helt Slæng Hollændere. Da han ser mig, bliver jeg ogsaa halet ind, og saa synger vi. Der var ogsaa nogle Englændere og et Par Javanesere.

Nej, ærlig talt, jeg fik ikke de Postkort den Dag, og den næste Dag skulde vi have Generalprøve paa Opvisningen, saa der gik ogsaa en hel

Vi maatte skrive mange Autografer inde i Haarlem

Masse Tid, ikke til Spilde, selvfølgelig, men det var svært at naa alt det, man helst selv vilde.

Der er meget mere, som jeg kunde lide at fortælle jer om, f. Eks. den Dag, vi stod og skulde til Prøve paa Opvisningen (vi havde jo travlt med at blive færdige og faa fri), saa kommer hele det polske Hold marcherende ind i vores Lejr med mægtigt Orkester i Spidsen, standsede lige overfor os og gjorde højre om. Den polske Chef holdt saa en køn lille Tale, som Ove paa staaende Fod besvarede med at give os Besked paa at kidnappe hver sin Polak og vise dem rundt i Lejren. Imedens spillede deres Orkester. Det gjorde de vel nok mægtigt.

Naa, jeg maa vist fortsætte næste Gang med Begyndelsen af Jamboreen, den har I jo ikke hørt noget om endnu. Nej, for Resten lige inden jeg slutter: En Aften kom jeg gaaende ned ad en af Gaderne og stopper op et Øjeblik for at se paa en skæg Fyr, der stod og optraadte i Pyjamas ved et Lejrbaal. De andre vinkede ad mig og indbød mig til at sidde ned, og inden jeg saa mig om, var jeg plantet ind i en hollandsk Trop som en af deres egne Dreng. En af Patruljeførerne kom med et Tæppe og lagde over Ryggen paa mig. Og hvor jeg dog følte mig godt tilpas i denne Kreds.

Jeg var helt bedrovet, da de sluttede af, og vi maatte skilles. En Opmuntring var det dog, at en af Patruljerne gerne vilde komme til Danmark næste Aar og være med i min Trops Sommerlejr. Jeg har allerede skrevet med dem, og det er nu afgjort. De kommer.

Jambo.

FOR AABENT TÆPPE

I.

Tid: September 1927. Stegende varmt.

Personer: Kalle og Jokom, 2 Spejdere.

Kalle: G'moren Jokom, hvor skal du hen?

Jokom: Til Tropsmøde selvfølgelig.

Kalle: Nej, at du gider. Det er da alt for varmt at gaa derned. Vi pjækker den i Aften, og saa gaar vi i Biografen i Stedet for. Der gaar et mægtigt godt Stykke.

Jokom: Pjække fra Tropsmødet! Jeg tror du er splittergal. Jeg har jo ikke været væk fra et eneste Møde, siden jeg blev Spejder.

Kalle: Ja, det ved jeg godt, men saa er der saameget mere Grund til at pjække den for en Gangs Skyld. Tropsføreren kan da heller ikke forlange, at man skal være til Mødet hver eneste Gang, man maa da ogsaa en Gang imellem ha' Lov til at være lidt for sig selv.

Jokom: Kom nu, saa ta'r vi den i Ilmarch til Mødet, saa kan vi gaa i Biografen i Morgen.

II.

A. Tid: 10 Aar senere. Stegende varmt.

Person: Karl (tidligere Kalle) Smith.

Karl Smith: Pyh! Sikken Hede. Og i dette Hul kommer der ikke for meget frisk Luft ind! Ja, det er ingen Sag for Chefen, han stak af for en Time siden. Ham ser jeg nok ikke før end i Morgen. Naa! der heldigvis kun en Time tilbage, før jeg lukker. For Resten forstaar jeg ikke, hvorfor Søren jeg skal blive tilbage her og passe Kontoret, der har jo ikke været en levende Sjæl, og der kommer saamænd heller ikke nogen — og selv om der kom nogen, kunde jeg jo ikke ekspedere dem alligevel.

Hva' om jeg ogsaa stak af, den gamle kan jo umuligt faa det at vide. Det er jo smadder dumt af mig at blive siddende. Jeg ta'r hellere og kører ned og gaar i Vandet.

(Lukker Kontoret og gaar).

B. Tid: Samme som ovenfor. Stegende varmt.

Person: Jakob (tidligere Jokom) Pedersen.

Jakob Pedersen: Aa, saa varmt det dog er i Dag, jeg er lige ved at komme paa Kogepunktet. Det var for Resten pænt af Chefen at sige,

at jeg kunde gaa tidligt i Dag. — Men hvad saa med alle disse Breve, der har dynget sig op i de sidste Par Dage! Nej, det er nok bedst at benytte Lejligheden nu til at faa dem sat ind i Brevordnerne, saa de kan komme ud af Verden, ellers vokser Dyngen jo større og større, og gøres skal det jo. Jeg naar det nok paa den Time, der er tilbage, og jeg faar jo min gode Løn for det. I Morgen er det Lørdag, saa lukker vi Kl. 2,00, og saa vil jeg hellere have fri, saa jeg kan komme i Vandet hele Eftermiddagen.

(Tager fat paa Ordningen af Brevdyngen).

(Boys' Life).

Gyldendals Leksikon. Kbh. Gyldendal, 1937. Bd. 1—5, ill. Tvl. Kart. (75,00).

Der gives Punktumsmennesker — og Spørgsmaalstegnsmennesker. De første opgiver at faa Svar paa noget som helst, der giver dem selv mindste Besvær. De sidste helmer ikke, før de har Svar og Forklaring paa de Problemer, de støder paa.

Man skal have en meget stor Haandbogsamling for at kunne klare de mange forskellige Spørgsmaal, man kommer ud for. Gyldendals Leksikon erstatter alle disse Haandbøger — og giver, som den let haandterlige Haandbog, det er, kort og klar Besked om de Tusinder af Ting. Den nye Udgave er udvidet med 8000 Artikler og et tilsvarende Antal Illustrationer.

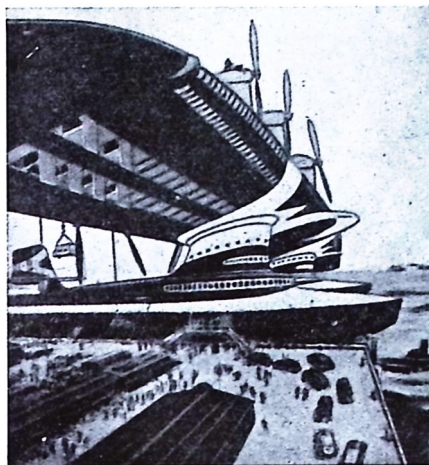
Altsaa en Bog for Spørgsmaalstegnsmennesker! fj.

Carit Andersen: Rejs billigt i Europa. Kbh. Gyldendal, 1937. 80 S. ill. (Kr. 2,75).

Takket være vor Spejdertid lærer vi tidligt Kunsten og Glæden ved at rejse. Et Aar melder Trangen til Udenlandsturen sig — og inden længe er vi midt i Planlægningen.

Rejs billigt i Europa er en lille nyttig Bog at have ved Haanden ved den første Planlægning. Den giver en Masse Ideer og gode Tips, som før skulde hentes saa mange Steder fra.

Listen over »nyttige Bøger« kunde godt have

Fantasitegning af Transatlantisk Flyvebaad 1937. Over Atlanterhavet paa 6 Timer med 2000 Passagerer og 40 Biler

indeholdt et Par Rejseførere over de nævnte Lande og Egne.

Men husk, naar Turen gaar til Udlandet, at Spejdere kun kan rejse i Uniform, naar de medbringer Spejderpas. fj.

Støt
vore
Annoncører

Redaktøren siger-

SPEJDERNES MAGASIN

er jeres eget Blad. Det har altid været Redaktionen formeste Bestræbelse at gøre Bladet saa spejdermæssigt og læseværdigt som mulig.

Det er Redaktionen's Motto, at intet er saa godt, at det ikke kan blive bedre, og vi vil derfor prøve at gøre en ny Indsats for Bladet, saaledes at I i endnu højere Grad end før føler jer personligt tilknyttet Bladet og samtidig kan faa en vis Indflydelse paa Indholdets Art.

HVER TROP SIN KORRESPONDENT

Den nemmeste Maade at løse denne Opgave paa er, at Bladet faar en Repræsentant i hver Trop. Denne Repræsentant skal først og fremmest være Korrespondent for Magasinet og til Stadighed holde Redaktionen underrettet om Hændelser indenfor Troppen og dens Patruljer.

Enhver Henvendelse fra Spejdere eller Ulve til Magasinet sker til Troppens Korrespondent, og han vil derfor blive sat ind i forskellige Forhold ang. Bladet for at kunne besvare alle de dumme Spørgsmaal. Alle de fornuftige Spørgsmaal, som han ikke selv kan klare, skriver han til Redaktionen om. Han bliver saaledes Mellemlid mellem Magasinet og Spejderne, og vi vil faa en mere levende Forbindelse mellem hinanden, end vi har haft før.

OM AT FINDE DEN RIGTIGE MAND

Det er ikke saa svært. Der maa i enhver Trop findes en Spejder, der kan paatage sig Jobbet. Det eneste, der kræves af ham, er:

1. At han skriver nogenlunde godt dansk.
2. At han er vaagen og straks indberetter de sidste Nyheder af Spejderinteresse fra hans Plads.
3. At han i god Tid, inden han af tvingende Grunde maa ophøre med Jobbet, sørger for en Mand, der kan afløse ham.

HAR DU HØRT,

at vor Trop skal fotograferes, og vi faar et Billede gratis til Ophængning i Tropslokalet.

I skulde ogsaa ringe til Gjerløv, saa kommer han og tager det helt rigtige Billede, nemlig Billedet, der ligner.

Gjerløv - Fotograf. Palæ 3153 - Vimmelskaflet 47

TROPSFØRER!

Dette er det samme Job, der er omtalt andet Steds i Bladet under Ridderspejderne. Og her opfordrer jeg dig endnu en Gang til at tage dig af Sagen og sørge for at skaffe »Spejdernes Magasin« en Korrespondent i din Trop.

HAR DU LYST TIL AT BLIVE KORRESPONDENT

Saa tal med din Tropsfører om det, og han vil afgøre, om det kan lade sig gøre. Den Mand, der af Troppen bliver udvalgt til Jobbet, maa til Redaktionen sende et Brev med Oplysning om:

a. Fulde Navn. b. Fødselsaar og -dag. c. Fødested. d. Fuldstændig Adresse. e. Trops Navn. f. Grad som Spejder (Klasse?). g. Private Virksomhed. h. Evt. Titel. i. Antal Aar i Bevægelsen.

Saa snart Redaktionen har disse Oplysninger, skal nærmere Instruksion blive udsendt.

JAMBOREEANEKDOTER

De 5 bedste Jamboreeanekdoter fra Vogelenzang bliver optaget i næste Nummer, saafremt de er indsendt til Redaktionen inden 10. September.

KØBENHAVN OG FREDERIKSBERG

DISTRIKT

har været Ekstrabladet behjælpelig med at indsamle Blomsterglas til Bladets Kampagne »Blomster til de syge«. Ved Spejdernes Hjælp indsamledes ca. 100 Blomsterglas, der senere blev fyldt med Blomster fra Omegnens Villaver og stillet ind til de Syge paa Københavns Hospitaler.

ADVARSEL

Fra det internationale Bureau i London har vi faaet Meddelelse om en hollandsk Spejder, der rejser rundt i Europa og søger at faa Arbejde. Hans Navn er A. van Rynsbergen, og han er i Besiddelse af internationalt Spejderpas, men hans Opførsel har sidenhen været af en saadan Art, at de hollandske Spejdere ikke mere ønsker at betragte ham som tilhørende Bevægelsen.

Hans Spejderpas er da at betragte som annulleret, og hvis nogen skulde træffe ham, bedes man forsøge at faa ham til at indsende sit Spejderpas til Korpskontoret i København.

REJSELOTTERIET

Der henligger endnu 2 ubenyttede Gevinster paa Korpskontoret, og vi venter paa Henvendelse fra Vinderne, med hvem der kan aftales nærmere ang. Tidspunktet for Rejsen.

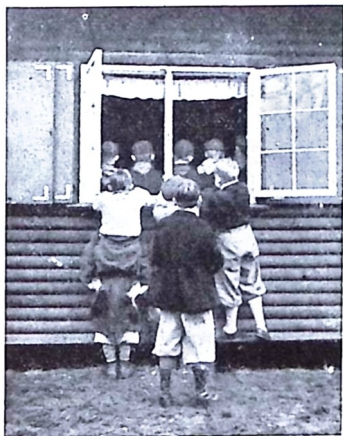
Med Spejderhilsen

Ulvenes Side

Det er nu Tiden, at skaffe nye Ulve

Se disse Drengene. De har opdaget, at Ulvene holder Møde derinde i Huset, og mon ikke de har mægtig Lyst til at komme ind og være med.

Ulvene har nu opdaget dem, og Flokføreren kommer ud og hilser paa dem. Efter at de har været inde og moret sig dejligt til Resten af Mødet faar de en Indmeldelsesblanket hver.

Nu er de Ulve allesammen.

Du har lovet at gøre dit bedste for hver Dag at gøre en lille Ting, der kan glæde eller hjælpe et andet Menneske. Hvad om du nu prøvede at faa en af dine Kammerater ind i Flokken. Du vilde derved skaffe ham alle de samme Glæder og Fornøjelser, som du selv har ved at være Ulv, og saa vilde du ogsaa selv synes, du har handlet som en rigtig Ulv.

Tølløse melder

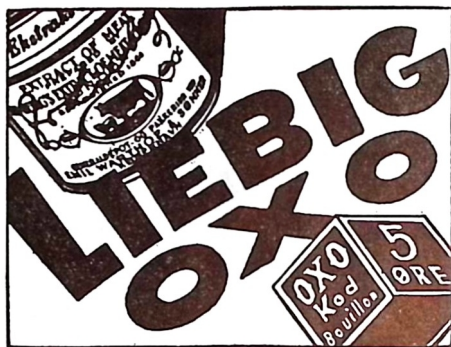
Tølløse Realskoles Ulveflok har holdt en Ulvefest. Vi havde inviteret Holbæk Ulveflokken som vore Gæster til at overvære Festen. Vi tog imod dem paa Jernbanestationen, hvorfra vi alle marcherede ned til Skolen, hvor vi delte os i 6 Hold. Disse Hold forlod enkeltvis Byen og havde en Konkurrence paa Vejen mellem Tølløse og Gl. Tølløse. Vi marcherede saa i samlet Flok tilbage til Skolen med Trommer og Flag i Spidsen.

Kl. 2 begyndte den egentlige Fest, hvor Tølløses 5 Ulve underholdt Tilskuerne i en Times Tid. Derefter var der Chokolade og Gilde i Haven med efterfølgende Bortlodning.

Vi vil alle længe huske den vellykkede Ulvefest.

Akela,

Tølløse Realskoles Flok.

Kjøbenhavnske
Bagermestres
Nye Rugbrødsfabrik Akts.

Heimdalsgade 29-31
Central 15.321

Den fineste Mælk og Fløde
leverer

Trifoliums Mælkeforsyning

Al original aftappet Fløde, Sødsmælk og Jersey mælk stammer udelukkende fra Besætninger, der har bestået Tuberkulinprøven.

Bestil ved Budene, som kommer i Kvarteret, eller telefoner til C. 38510 (Ledn.)

Drenge og Piger — bed Mor om

TOMB

PAALÆGS-CHOKOLADE
i den landskendte Rugbrødsform (opfundet og mønsterbeskyttet af TOMB)
Nydes af alle som det bedste Paa-læg og som den rene og fineste
Spisechokolade.

**5 Plader
i Pakken 25 Øre**
Købes om og om igen!

KORPSET RUNDT

6. Vesterbro Trop

Troppens Sommerlejr gik igen i Aar til Bornholm. Efter en Uges Standlejr ved Dueodde med Udflugter rundt paa Øen og Bivakkeringsøvelse i 24 Timer cyklede vi Øen rundt.

Da alle Deltagerne var smaa og Begyndere, naaede vi først efter 6 Dage tilbage til Rønne efter en herlig og spejdermæssig set glimrende Tur.

Djursland Kolonnen

har dannet et Bloddonorkorps af Spejderne i Hornslet, Ebeltoft og Grenaa. Foreløbig har 16 Mand meldt sig.

Kolonnen skal iøvrigt have en Øvelse i Ebeltoft d. 11. og 12. December.

1. Kolding Trop

har paa Julemærkesanatoriet opført Skuespillet »Saa smiler vi —« som Friluftsskuespil for Patienterne. Forestillingen gjorde vældig Lykke og beredte Patienterne stor Glæde. 1. Kolding har her gjort en god Good-turn.

Troppen har yderligere repræsenteret Korpsset i F.D.F.s Jubilæumslejr ved Marselisborg paa en smuk og værdig Maade.

I Frederiksborg Amts Avis finder vi Søspejdere i Havn

I disse Dage ligger der en Søspejderkutter i Havnen, det er Kutter »Vito« af Skovshoved. Der er 5 Søspejdere i Alderen fra 13 til 17 Aar om Bord under Ledelse af en Sejlsportsmand.

De blaa Drenge havde i Gaar faaet Lov at laane Sejlsklubbens Øvelsesbaade, og de var meget optaget af at manøvrere med disse Sejlere.

(Det er Havmændene, der har besøgt Frederikssund).

Erik Menveds Trop

har i Sommer haft 24 Spejdere paa Tur i Norge. Paa Turen derop havde de en spændende Dampskibstur gennem tæt Taage i Oslofjorden.

1. Næstved

har med 21 Spejdere været paa 8 Dages Travetur paa Bornholm og haft en dejlig Tur med gode Vabler paa Fødderne de første Dage.

21 Spejdere fra Skanderborg har været paa en 10 Dages Cykletur til Sønderjylland.

DEN RØDE BANAN

Af
Lowell Combs

Illustreret af Howard V. Brown

I Skyggen af det store Lønnetræ i Warrens Have holdt Odderpatruljen Rådslagnin.

»For at klarlægge Sagen«, sagde Bob Hastings, Nummer 5 i Patruljen og Oppositionens Fører, »saa har han slet ikke bedt mig om at komme med, hans Far vil ikke have, at han skal være Spejder, og vi vil ikke have ham — de fleste af os i hvert Fald. Derfor stemmer jeg Nej.«

Ken Fadden, Nr. 4, Tom Brown, Nr. 6 og Bunny Smith, Nr. 7, sluttede sig efter Tur til Bob. Mac Bishop, Assistenten, og Monty Stuart, Nr. 3, var usikre.

Netop en Maaned i Forvejen var Warrens kommet til Byen, og Larry var øjeblikkelig gaaet i Gang med at starte Odderpatruljen. Det var ikke saa vanskeligt at faa dem til at forstaa Meningen med Spejderbevægelsen. Ydermere skønnede de ikke rigtig paa, hvilken glimrende Fører, de havde i Larry. En af hans gode Egenskaber var den, at han altid gennemtænkte sine Planer, før han foreslog dem for Patruljen. Det havde han ogsaa gjort nu, da han foreslog, at de skulde prøve paa at faa Joe Poulos til at blive Spejder. Han var Søn af den græske Frugthandler, der netop var flyttet til Byen.

»For det første«, sagde Larry, »saa ved Joe slet ikke, hvor skæg det er at være Spejder, ellers vilde han tigge og be' om at faa Lov til at

være med. Hans Far aner ikke, hvad det er, og hvad det kan komme til at betyde for Joe. Hvis han vidste det, vilde han høfligst anmode os om at optage Joe.«

»Og endelig«, Larry saa alvorligt paa de andre, »prøv at forstaa det Dreng! I har vist aldrig rigtig tænkt over det før. Vi er ikke Spejdere bare for at more os selv eller for at gaa i en smart Uniform og tage nogle skrappe Ture en Gang imellem. Vi er Spejdere for at gøre noget, der virkelig betyder noget, naar Lejligheden byder sig.

Og her har vi virkelig en saadan Lejlighed, naar vi optager denne græske Dreng og faar lidt Skik paa ham i en Fart. Det er min Plan.«

»Det havde jeg ikke tænkt over«, indrømmede Bob, »men naar Joe ikke selv har Lyst til at være med, og hans Far — — —«

»Vi vilde være nogle daarlige Spejdere, hvis vi ikke kunde finde paa en Maade at faa dem til at finde ud af, hvad Spejderbevægelsen virkelig er, og faa dem interesseret i den«, erklærede Larry. »Før eller senere faar vi nok en Idé, eller maaske kommer der dumpende en Mulighed, bare vi holder Øjnene aabne.«

Som det plejer at gaa, kom den Mulighed virkelig, og paa en helt uventet Maade. Netop Ugen efter kom Ken Fadden som sidste Mand stormende ind til Patruljemødet, medens han brølede: »Vi har vundet, vi har vundet.«

»Hurra, han har lobet om Kap med en Snegl«, raabte Mac.

»Han har vundet Nølegarn«, foreslog Monty.

»Hold Mund, naar I ikke har noget at skulle

have sagt,« svarede Ken og vendte sig til Patruljeføreren Larry. »Nu har vi Chansen til at faa fat i Joe og hans Far. Men,« og Ken sænkede Stemmen og saa sig forsigtigt omkring, »vi maa holde det absolut hemmeligt, indtil det hele er opklaret.« Han var saa alvorlig, at Drengene hørte efter uden at afbryde.

»I ved, at Far er Redaktør af Dagbladet. Det er ham jeg har det fra. Joe Poulos har faaet et Truslbrev med Krav om Penge, og det har han fuldstændig hemmeligholdt. I Morges var en af Journalisterne inde hos Poulos, og der fandt han et sammenkrøllet Brev, som Poulos havde tabt. I det stod der, at Poulos skulde efterlade

500 Dollars paa et bestemt Sted. Som Tegn paa at han gik ind paa det, skulde han binde en rød Banan til den Klase gule Bananer, han havde hængende udenfor Døren. Hvis det ikke var i Orden Kl. 10 Minutter over 12 i Dag, maatte han selv tage Følgerne.

Far sagde det ved Middagsbordet, og jeg var jo straks klar over, at dette var vor Chance for at gøre noget for Poulos. Først vilde Far ikke have, at vi blandede os i det, men bagefter tænkte han, at vi maaske godt kunde hjælpe til alligevel. Da vi nu er Drengene, er der Mulighed for at vi kan opspore Manden, naar han 10 Minutter over 12 kommer for at se, om den røde Banan er der, og saa kunde vi følge efter ham. Men vi skal give vort Æresord som Spejdere paa at holde Mund med det.«

»Jeg er enig med dig, Ken,« sagde Larry. Og til de andre sagde han:

»Det er klart, Drengene, at dette er vor Chance. Men hvad skal vi gøre?«

»Lad os nu bruge Pæren og tænke, før vi handler.«

Lidt efter fortsatte han: »En Ting er i alt Fald givet, og det er, at Manden har i Sinde at komme og se efter den røde Banan, netop naar Stømmen ved Middagstid er paa sit højeste.«

»Maaske han kommer i Bil,« foreslog Assistenten. »Han kan se Bananen fra Gaden.«

»Og ogsaa fra det modsatte Fortov,« mente Monty.

»Det er jeg ikke sikker paa,« tænkte Larry. »I begge Tilfælde kan der være Biler mellem ham og Butikken. Der kunde f. Eks. staa en Bil lige foran Bananerne. Nej, jeg tror nok, vi kan gaa ud fra, at han vil spadserere forbi paa Fortovet udenfor Butikken, og saa vil han rent tilfældigt kigge op, naar han passerer, for at se om Bananen er der.«

»Det lyder meget rigtigt,« indrømmede Mac. »Men hvad skal vi da gøre? Spred os ud over Gaden, spadserer, gaa, staa eller hoppe og springe?«

Mærkeligt nok var det Bunny Smith, Patruljens Rekrut, som fandt Løsningen, i Sandhedens Navn skal det indrømmes, at det vist skyldtes et rent Tilfælde.

»Hvis bare vi havde et Filmsapparat, saa kunde vi filme alle, der gik forbi.«

Et Kor af Begejstring hævede sig, men Drengene blev hurtigt bragt til Tavshed af den rolige og praktiske Larry. »Hvordan Søren skulde vi faa fat i det? Og et Par Kilometer Film? Vi har hverken Raad eller Tid til at leje et i Nabobyen. Vi har kun to Timer at handle i.«

De tænkte allesammen, saa det knagede i Hovederne paa dem. Endelig blev Stilheden brudt

FREDERICIA

Den Folkelige Forsamlingsbygning
Telf. 85 Ved Landsoldaten 1. Kl. Køkken og Vine. Selskabslokaler. Enestaende Samling af historiske Billeder fra Krigen 1848 og 1846 og det gamle Fredericia.

Spejdernes Fotograf Anne Gram
Telf. 838 Fredericia

HORSENS

Enhver Spejder bør cykle paa Original
Rugby Elastik-Sadel

VEJLE

FOTO-CENTRALEN Johs. Rønvig
Kirkegade 15 (vis a vis Kirken). Foto-Forretning for den kritiske Amatørfotograf.

AARHUS

FOTO Apparater - Fremkaldelse - Kopiering
Forstørrelser - Alt i fotografiske Artikler.
D. A. PALUDAN

ODENSE

N. C. Rasmussens rene Druevine
anbefales
Odense Firmaet grundlagt 1879

FORLANG
Nordisk Kaffe-Kompagnis Kaffe
hos Deres Købmand

Sydfyenske Jernbaner
yder Spejdere paa Udflugtsure Befordring til 1/2 Selskabsrejsepris.
Forlang Tilbud - Telf. „Sydfyen“, Odense

af Assistenten Mac: »Hvor mange almindelige Fotografiapparater har vi i Patruljen?»

Larry greb øjeblikkelig Ideen. »Der har du det, Mac. Du har knageme fundet Løsningen. Hvor mange Apparater kan I faa fat i i en Fart, Gutter. Tigge, laane eller leje?»

I Løbet af et Par Minutter var Planen udarbejdet. Ken garanterede for, at han nok skulde faa sin Fær interesseret, saa de kunde laane Avisens Mørkekammer. De vilde arbejde helt alene og ikke søge Politiets Hjælp, før de var helt sikker paa et godt Resultat.

En af Detaillerne var, at Larry skulde aflægge Grækeren et Besøg, og præcis Kl. halv 12 sprang han af Cyklen udenfor Frugthutikken. Det var med en vis kriblende Uhyggefølelse, at han saa Bananklassen paa Væggen med en stor rød Banan yderst.

Han gik hurtigt ind i Butikken. Henne i et Hjørne ved Disken sad Ejeren, en fedladet, mørkhudet Mand med et melankolsk Udtryk i Ansigtet.

»Goddag Hr. Poulos,« sagde Larry venligt. »De kender mig vist godt. Jeg er en af de Spejdere, der har prøvet at faa Joe til at blive Spejder.«

Uden at vente paa Svar fortsatte han med sænket Stemme: »Hr. Poulos, vi Spejdere har opdaget, at der er nogen, der truer Dem. Vi —

Grækeren gav et halvkvalt Skrig fra sig og hævdede afværgende Hænderne.

»Hvem — Nej, Nej, Nej, Nej,« begyndte han ophidset.

Larry aabød ham. »Bliv blot ikke bange, Hr. Poulos. Vi ved alt om det, om den røde Banan udenfor Døren.«

Købmanden afbrød ham igen, men Larry fortsatte roligt: »En Spejder er alles Ven. Vi hjælper dem, der er i Nød. Vi vil ogsaa hjælpe Dem, og det kan vi kun, hvis De vil gøre, hvad vi beder Dem om. Og det er blot at tage den store røde Banan ned og hænge en mindre op i Stedet for, for saa maa Brevskriveren helt hen til Døren for at se efter.«

Frugthandleren prøvede fortvivlet at nægte det hele, men til sidst maatte han give sig og gik med paa Planen. Larry byttede selv Bananerne om, saa opmuntrede han Grækeren lidt med nogle trøstende Ord, og borte var han.

I Etagen ovenover Poulos havde Tandlæge Winther sine Lokaler. Klokken 10 Minutter i 12 foregik denne Formiddag et mærkeligt Skuespil i hans Venteværelse. Ved et Bord foran Vinduet stod Odderpatruljens Fører med den ene Haand paa eet Apparat og den anden paa et andet og Øjnene stift hæftet paa sit Armbaandsur. Bag ved ham stod Assistenten Mac Bishop,

ogsaa med et Fotografiapparat i Haanden. — Rundt om dem stod Resten af Patruljen, og paa et Bord bag Drengene var der opstillet et helt Regiment af Fotografiapparater af alle Størrelser og Former.

»Der,« sagde Larry og lod, som om han trykkede et Billede af. »Drej om.«

Med Øjet fæstet paa den røde Rude lod Mac, som om han drejede om til den næste Plade.

»Klik,« sagde Larry, og med et kort Mellemrum, »Klik« igen, til han havde klikket alle 8 af.

»Færdig. Det tog lige akkurat et Minut. Det er det hurtigste, det kan gøres paa, naar det skal gøres ordentlig.« Larry vendte sig til Patruljens Kasserer og Regnemester. »Hvordan tror du, vi kan klare den med det, Monty?»

Monty rynkede Panden. »Det betyder, at vi kun har Halvdelen af de Film, vi skal bruge for at komme igennem hele Timen. Men hør her. Kan vi ikke tage los med Billederne det første Kvarter efter 12, mens Strømmen er størst, og saa blot, hvis vi ser noget mistænkeligt indtil en Kvart i Et, saa tager vi igen saa mange, som vi mener er passende. Vi har ikke Raad til at købe flere Film.«

»Saa gør vi det saadan,« afgjorde Larry.

Larry saa paa Uret. »Fem Minutter i Tolv. Paa Plads allesammen og vær klar over, hvad I har at gøre. Bob, du staar klar til at sende Apparatet til Mac bag mig. Bunny, du er klar til at gribe Apparatet, naar jeg siger: »Byt om.« Og Monty og Ken, I staar ved Bordet og tager de brugte Film ud og sætter nye i. Er alt i Orden?»

»O. K.,« svarede de i Kor.

»Nu begynder vi,« meddelte Larry med lav Stemme og klikkede af.

Behændigt drejede Mac Filmen om til Nr. 2.

»Klik,« igen et Billede. Og Mac drejede om.

»Syv,« advarede Larry. »Otte. Byt om.«

Som en øvet Tryllekunstner fik Bunny Apparatet til at forsvinde, og lige saa hurtigt anbragte Bob et nyt i Stedet for. Paa et Øjeblik havde Larry indstillet og sagde »Klik« igen. Saaledes fortsatte de i anspændt Tavshed, og paa Bordet hobede der sig den ene Dyrge Filmsrulle op efter den anden.

En Kvart over Tolv rettede Larry sig op. »Saa, det var første Akt. Naa Bob, nu maa du holde skarpt Udvalg, og naar som helst du ser en eller anden kigge op paa Bananerne, saa maa du skrike.«

Alle pustede ud og skiftede Stilling, men ingen anden Lyd hørtes.

Odderpatruljens Medlemmer var altfor veldisciplinerede til ikke at holde sig rolige i den halve Time, der nu fulgte.

Nu pib Fabriksløjterne igen. Klokken var

I Lejren bruges kun

Wolff & Arvé^S

Leverpostej
Bayerske Pølser
Fiskeboller
Marmelader
Ærter, Bønner etc.

Faas hos alle Købmænd

A/S De Forenede Mineralvandfabrikers

MINERALVANDE

GØR DERES BESTILLING NU PR.
TLF. CENTRAL 6071

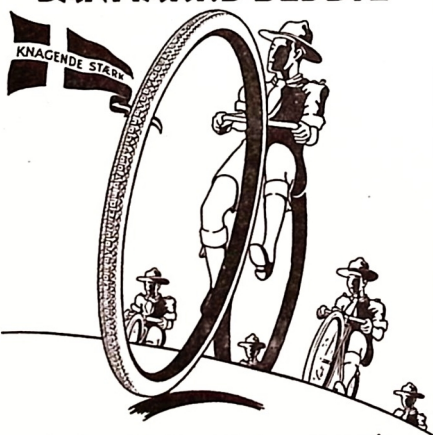
Vognene kører overalt — Varerne er frit leverede

VASK af Telte

A/s Hannibal Sander

Emdrup Telf. C. 605

DANMARKS BEDSTE

SCHØNNING & ARVÉ^S
CYKLEGUMMI

Et. To Minutter efter sagde Larry: »Færdig!«

Redaktør Fadden sad selv og ventede dem i sit Kontor.

»Naa, hvordan gik det?« spurgte han.

»O. K., i hvert Fald hvad Billederne angaar,« svarede Larry, »Lyset var udmærket.«

»Følg efter mig, saa skal vi snart faa de øvrige Resultater at se,« var Svaret. »Vor Fotograf er optaget, derfor skal jeg selv hjælpe jer lidt.«

En Time senere, og Redaktøren og Patruljefører Larry kunde klæbe de sidste endnu vaade Kopier op.

»Lad os nu tage fat paa den første Film,« sagde Redaktør Fadden, og sammen banede han sig Vej til den første Papplade, hvor Billederne var klæbet op paa. »Du skal se, Larry,« bestemte han. »Dette er din store Chance.«

Larry lænede sig henover Billedrækken og saa paa det første. Det var et lille, men meget klart Fugleperspektiv over Fawkers Street set fra Tandlægekantoret og viste Hovede og Skuldre af omtrent et Dusin Mennesker, der passerede forbi Frugthandlerens Butik.

»Det vi skal have fat i, er en Mand, der kigger op paa Bananklassen paa Døren,« begyndte han. »Ingen ser op paa det første,« fortsatte han. »Ingen paa det andet. — Ingen paa det — — jo, her er en. Nej —«. Spændingen forsvandt igen. »Det er sikkert ikke ham, vi er ude efter. Det er en Neger.«

»Ingen paa det femte — —«

Mac Bishop afbrød: »Se der, lige i Hjørnet, lidt længere ned af Gaden, og se paa det næste yderst i Kanten, der har du den samme Mand, som ser sig tilbage.«

»Søreme om du ikke har Ret.« Og Larrys Finger gled videre til det næste Billede.

Da kom de med et Udbrud af Skuffelse, baade han og Mac. For der stod den Mand, de kiggede efter, midt inde i Strømmen og saa paa et Boghandlervindue. Paa det næste Vindue gik han videre ned ad Gaden ligesom alle de andre.

De tre næste Billeder gav intet Resultat. Ikke et Hovede drejede sig i Retning af Bananklassen.

»Der er ikke en eneste af dem, der tænker paa andet end at komme hjem til Middag,« klagede Bunny.

Larrys søgende Finger var naaet til den femte Række. Pludselig udbød han halvhøjt: »Aha!« og lænede sig frem. Han sprang hurtigt videre til det næste og kom med endnu et Udbrud.

»Se her!« raabte han, »den samme Mand, ham vi saa først. Her kommer han tilbage igen.«

Spejdere og Journalister trængte sig sammen om Larry og Redaktøren.

»Ja, det er den samme,« afgjorde Fadden.

Larrys Finger for fra Billede til Billede.

»Se her,« pegede han. »Her staar han stille, lige foran Butikken, vendt mod os. Og kigger lidt op. Ja, egentlig skeler han kun. Og her kommer han tilbage til os igen.«

»Hip, Hurra! Se her.«

Paa dette Billede, som var taget med det største af alle Apparaterne, saa de Manden paa Fortovet lige uden for Frugtbutikken. Han var i fuld Fart og saa ud til at skynde sig hjem, ligesom alle de andre, men alligevel viste et lille Sidekast med Hovedet tydeligt, at han stjal sig til at kigge op paa Bananerne.

»Vi har ham,« erklærede Redaktøren bestemt.

Og det var rigtigt nok. Faa Timer senere havde Detektiverne fundet ham efter Billederne, og han blev knaldet og taget i Forvaring.

Samme Aften aflagde den græske Frugthandler og hans Søn en Visit hos Larry Warren.

»Jeg kan ikke udtrykke min Taknemmelighed overfor dig i saa høj Grad, som jeg gerne vilde,« sagde Poulos varmt og rystede gentagne Gange Larrys Haand. »I Spejdere har glædet os saa meget. Vi er saa bange mere, jeg og min Familie. Og nu Joe her, du vil vel gerne være Spejder, ikke sandt Joe?«

»Jo mægtig gerne,« svarede Joe, »hvis de bare vil have mig.«

Og saadan gik det til, at den græske Dreng blev Rekrut hos Odterne, og hver Gang Patruljen siden fejrede en eller anden Festlighed, saa hørte der til Traktementet altid en Gave fra Hr. Poulos — en rigelig Forsyning udvalgte røde Bananer. (Boys' Life).

BOGHYLDEN

Danmarks Hovedfærdselsaarer.

De nye Hovedveje har foraarsaget en Syndflod af Danmarks kort i omtrent samme Maalestoksforhold, nu sidst fra Geodætisk Institut et Kort i 1:520,000, som dog udmærker sig ved, trods Størrelsen, 63×74 cm, at være saa klart, at det virkelig er et anvendeligt Vejkort.

Kortet er trykt i 7 Farver og har nummererede røde Hovedveje med Forkørselsret, brune Amtsveje og en tydelig Angivelse af Landets administrative Inddeling, med de nyeste Rettelser og vil saaledes være baade af trafikalsk og juridisk Betydning.

Interesse, fordi det giver hele Landet samlet og derved anskueliggør Landsdelens indbyrdes Beliggenhed og Størrelsesforhold.

*Tag med
paa Tur
og i Lejr*

MAGGI^s
Bouillon-Terninger

Det smager efter mere —
Og lad dem blot spise det.
Thi Høeghs danske Lakrids-
konfekt er ikke alene lækker,
det er altid friskt og det er
vundt. Naar Børnene vil have
søde Sager, saa kan De ikke
give dem noget bedre end
det gode danske

HØEGHS
LAKRIDS KONFEKT

J. K. Gottfried

Kronprinsessegade 44

København K.

Telf. Palæ 1047

Grundlagt 1796

Spejdersignalthorn

Spejdertrummer

Landsknægttrummer

Alt Tilbehør

Alle Reparationer udføres. Spejdere 10% Rabat

*Niels K. Kristensen: Rasmus og Spi-
onen og Rasmus Spejder. Kbh. - rederik
E. Pedersens Forlag 1937.*

Nogle Aftener havde jeg forskanset mig i min
Liggestol — og taalte ingen Afbrudelser! Jeg
læste nogle af min Drengetids bedste Bøger, som
nu er kommet i ny Udgave.

Dunsoveposer
Elementer
Telte

Dolke
Armbaandskompas
Nødhjælpsgrejer
Signalflag
Korttasker
Enkeltmandsudstyr

Spejderuniformer
Patruljekogesæt
Engelske Foldesenge
Jamboreemeis
Duelighedstegn
Eskimosoveposer
Redningsreb
Kortmaalere
Oilskindsfrakker
Rygsække
Patruljestandere
Spinningsreb

SKINDERGADE 27
KØBENHAVN K.
C. 10.909 og 11.203

Diamondlygter
Emaillekrus
Pudsegrejer
Oversejl
Tværsække

Skriv eller ring efter Katalog

Kender du Rasmus fra Roldskov? Ellers maa du stifte Bekendtskab med ham i disse 2 Bøger. Jeg er Fredsven — og absolut ikke krigsgal. Men alligevel fulgte jeg Rasmus' modige Bedrifter i Spænding. Og da jeg var færdig, havde jeg faaet Orden i min Sønderjyllandshistorie 1848 — 50 — — paa en fornejelig Maade.

Frode.

RAADGIVEREN

(Fortsat fra Side 9)

nere rødgule. Stokken sidder tit skævt under Hatten, der kan blive indtil 12 cm bred. Den er uregelmæssig bølget eller lappet. Pigsvampe vokser ofte i Hekseringe i Bøgeskove, og de er vanskelige at faa Øje paa mellem det visne Løv. Som raa smager den lidt bitter, men kogt i Smør — uhm!

Vi var nu temmelig sultne, og da vi havde spist vore Klemmer, tændte Armandus Baal og serverede Svamperetter for os. Blækhattene kogte han i Smør og kom lidt Fløde og Meljævning i — godt med Salt og Peber. Kantareller og Pigsvampe fik vi paa samme Maade, og det var svært at sige, hvad der smagte bedst. —

Karl Johan blev serveret paa en anden Maade. Først brunede Armandus et Løg, skar Karl Johan i Skiver og ristede ham — det var nu det allerbedste, og vi blev enige om at samle flere, saa vi kunde tage dem med hjem, men saa blev vi pludselig overfaldet af en Flok vilde Ulveunger, og der blev ikke plukket mere den Dag.

Regler for Indsamling af Svampe.

1. Saml aldrig Svampe i Regnvejr, da de let gaar i Forraadnelse.
2. Riv ikke Svampene op af Jorden, men skær dem over ved Jorden med en Kniv, ellers ødelægges den nye Vækst.
3. Tag kun Svampe, som du med Bestemthed kender, og lad de andre staa, spark dem ikke i Stykker!
4. Husk, at Svampe skal tilberedes samme Dag, de samles, eller lægges enkeltvis paa et køligt Sted til næste Dag, længere kan de absolut ikke holde sig. — Svamperetter maa aldrig opvarmes.

I gamle Dage prøvede man, om Svampe var giftige ved at koge en Sølske samtidig med Svampene, hvis den saa blev sort, var Svampene giftige, ellers ikke. Denne Regel duer ikke. — Hold dig til de Svampe, du kender.